

Na to bylo přikročeno k dennímu pořádku a slova se ujal dr. Otokar Lankáš, odb. přednosta v min. železnic, jenž přednášel: O úpravě kombinované přepravy mezi železnicí a vnitrozemskými cestami vodními.

Přednáška byla předmětem živé pozornosti četných přítomných a byla ukončena kritickými doplňujícími poznámkami prof. dr. Hermann - Otavského.

Dne 24. března 1927 konala se další členská schůze, již předsedal Antonín Hartmann, odborový přednosta v min. spravedlnosti. Předseda schůze věnoval srdečnými slovy posmrtnou vzpomínku dr. Františku Lokayovi, advokátu v Karlíně.

Za nového člena byl bez námitek přijat: dr. Jan Jiří Růckl.

Poté bylo uděleno slovo dr. Bohumilu Kučerovi, místotajemníku v ministerstvu zahraničních věcí, jenž za hojně účasti přednesl druhou část své přednášky: O kodifikaci práva mezinárodního a soukromého práva mezinárodního v Americe. V této druhé části přednášky pojednal přednášející o osnově kodexu soukromého práva mezinárodního, jež je podkladem k diskusi Mezinárodní komise právníků, povolane k vypracování zprávy pro VI. Panamerickou konferenci.

Referát o přednášce jest uveřejněn na jiném místě tohoto časopisu.

Dne 31. března 1927 odbyvána členská schůze za předsednictví II. jednatele dr. Bohumila Kučery, místotajemníka v ministerstvu zahraničních věcí. Schůze byla věnována přednášce dr. Julia Čapka, jenž přednášel: O právní povaze pojištění odpovědnostního. Přednáška byla pořádána společně s Jednotou pro vědy pojistné.

Poutavá i důkladná přednáška těšila se velké pozornosti četného členstva. Dr. Bohumil Kučera, t. č. II. jednatel.

O kodifikaci soukromého práva mezinárodního v Americe promluvil v členské schůzi Právnícké jednoty v Praze dne 24. března 1927 dr. Bohumil Kučera, místotajemník v ministerstvu zahraničních věcí, aby dokončil svou přednášku, věnovanou kodifikaci práva mezinárodního v Americe. Základem kodifikace soukromého práva mezinárodního v Americe jest osnova, kterou vypracoval známý internacionalista z havanské university profesor Bustamante. Osnova, jež čítá 435 článků, opírá se o práci vykonanou v Limě a Montevideu na známých kongresech pro reformu soukromého práva mezinárodního a rovněž o zvláštnosti amerických právních řádů, jakož

i o americkou theorii a judikaturu. Svá osobní hlediska staví autor osnovy v zájmu kodifikační práce do pozadí. Osnovu opatřil *Bustamante* důvodovou zprávou, v níž formuluje vůdčí hlediska pro výběr a uspořádání látky, jež je velmi četná i pestrá. Osnova zahrnuje vlastní soukromé právo mezinárodní, obchodní právo mezinárodní, trestní i procesní právo mezinárodní, chtějíc býti kodexem celého kolisního práva. Přednášející, opíraje se o osobní informace autora osnovy, vyzvedl podstatná ustanovení kodexu a vytkl jejich poměr jak k theorii soukromého práva mezinárodního, tak i k revisní osnově. Nakonec podal souhrnný úsudek o celé osnově, která chce šetřiti právní suverenity jednotlivých států a zabezpečiti právní bezpečnost v mezinárodním styku.

Přednáška má vyjítí ve španělské revui »*Revista de Derecho Internacional*«, jejímž ředitelem je *Bustamante*.

O zločinu a boji proti němu v československé osnově trestního zákona přednášel dne 7. dubna t. r. v pražské německé právnické jednotě frankfurtský universitní profesor dr. *Berthold Freudenthal*, známý propagátor amerických penologických principů v Německu a inspirátor slavného vězení mládeže ve Wittlichu. Přednášející vypočetl nejprve nejsvráznější ustanovení osnovy, za které pokládá zejména zásadu o výměře trestu, neurčité odsouzení, trestání odsouzců k doživotnímu trestu za nové trestné činy, načež se obrátil k trestnímu systému osnovy, jehož zásady schvaluje. Zejména souhlasí s tím, že osnova odmítá trest smrti, trest tělesný a deportaci i že nepřijímá princip t. zv. jednotného trestu na svobodě, nýbrž rozoznává trest žaláře a vězení. V jednotlivostech výkonu trestů i zabezpečovacího opatření, s jichž celkovou úpravou souhlasí, vyslovuje mínění odchylné, zejména má pochybnosti o smíšené povaze ústavu pro choré vězně a odmítá snahu osnovy vyjádřiti trestem žaláře zavržitelnost činu. Na to probral ustanovení o podmínkách trestnosti, s nimiž celkem souhlasí. Pokud se týče svérázné úpravy forem trestné viny, souhlasí s formou obmyslu a vědomosti, kdežto forma nedbalosti dává mu podnět k některým námitkám. Ze zvláštní části zmínil se přednášející o ustanoveních o vyhnání plodu a homosexualitě, jimiž se zabýval a jež schválil též druhý sjezd československých právníků r. 1925. S úpravou obou otázek celkem souhlasí, pochybnosti vyslovuje toliko o ustanovení, které vylučuje trestnost usmrcení plodu lékařem se svolením těhotné, je-li odůvodněna obava, že narozené dítě by bylo těžce zatíženo duševně nebo tělesně. Pokládá formulaci za příliš neurčitou, aby ne-